

בולעטין # 224 - אייר תשמ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִיטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

עין יעקב על מסכת מגילה אות (טו)

(טו) שם "איש יהודי היה בשושן הבירה, ושמו מרדכי וגו'. מה (נפטר) [קאמר?] אי ליחוסיה קא אתא, ליחוסיה וליזיל עד בנימין (בר יעקב), מאי שנא הני תלתא, ותו לא? תנא, כלן על שמו נקראו, "בן יאיר" - בן שהאיר עיניהם של ישראל בתפלתו. "בן שמעי" - בן ששמע אל תפלתו. "בן קיש" (בן שנקש) - [שהקיש] על דלתי רחמים ופתחו לו. קרי ליה "יהודי", וקרי ליה "ימיני"?! קרי ליה "יהודי", אלמא מיהודה קאתי. וקרי ליה "ימיני", אלמא מבנימין קאתי? אמר רב נחמן, מרדכי - מכתר בנימוסו היה. רבה בר רב הונא, ורבה בר רב חנה משמיה דרבי יהושע בן לוי אמרו, אביו מבנימין, ואמו מיהודה. ורבנן אמרי, משפחות מתגרות זו בזו, משפחת יהודה אומרת, אנא גרמית דמתיליד מרדכי, דלא קטליה דוד לשמעי בן גרא. ומשפחת בנימין אומרת, מיני קאתי. רבא אמר, כנסת ישראל היא

דְקָאמְרָה, לְהַךְ גִּיסָא וּלְהַךְ גִּיסָא, רְאוּ מָה עָשָׂה לִי יְהוּדִי, וּמָה שְׁלָם לִי יְמִינִי. מָה עָשָׂה לִי יְהוּדִי [דָּף יג ע"א] - דְּלָא קִטְלִיָּה דְדוּד לְשִׁמְעִי בֶן גֵּרָא, שְׁאֲלַמְלָא (לֹא) הָיָה שְׁמֵעִי בֶן גֵּרָא, וְקִטְלִיָּה דְדוּד, לֹא הוּא מְתִילִיד מְרַדְכִי, דְמִקְנֵי בֵיהַּ הֶמֶן, וְגַרְם לִיהַּ צַעְרָא לְיִשְׂרָאֵל. וּמָה שְׁלָם לִי יְמִינִי - דְּלָא קִטְלִיָּה שְׁאוּל לְאַגְג, שְׁאֲלַמְלָא (לֹא) הָיָה אֲגַג, וְקִטְלִיָּה שְׁאוּל, לֹא הוּא מְתִילִיד הֶמֶן (דְּמִקְנֵי בֵיהַּ מְרַדְכִי), וְגַרְם לִיהַּ צַעְרָא לְיִשְׂרָאֵל. וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, לְעוֹלָם מִבְּנֵימִין קָאֲתִי, וְאִמְאִי קָרִי לִיהַּ "יְהוּדִי"? עַל שֵׁם שְׁכָפֹר בְּעִבּוּדָה זָרָה, שְׁכָל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה נִקְרָא "יְהוּדִי", שְׁנֵאמַר, (דְּנִיָּאֵל ג) "אִתִּי גְבָרִין יְהוּדָאִין דִּי מְנִיתַּת יְתְהוּן" וְגו'. כְּדַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן פִּזִּי, דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן פִּזִּי, דְּכִי הוּא פְּתַח אֲבָא פִּזִּי בְּדַבְרֵי הַיָּמִים, אָמַר, כָּל דְּבַרְיָךְ אֶחָד הֵם, וְאֲנִי יוֹדְעִין לְדוֹרְשָׁן. (ד"ה א ד) "וְאֲשֶׁתוֹ הַיְהוּדִיָּה יִלְדָה אֶת יֶרֶד אָבִי גְדוֹר, וְאֶת חֶבֶר אָבִי שׁוֹכוֹ, וְאֶת יְקוּתִיאֵל אָבִי זְנוּחַ, וְאֵלֶּה בְּנֵי בֵתִיהַּ בֵּת פְּרָעָה אֲשֶׁר לָקַח מֶרְדִּי". (וְכִי "יְהוּדִיָּה" שְׁמָה!?! וְהֲלֹא בֵתִיהַּ שְׁמָה!?!) וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמָה "יְהוּדִיָּה"? עַל שְׁכָפָרָה בְּעִבּוּדָה זָרָה, דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת ב) "וַיִּתְרַד בֵּת פְּרָעָה לְרַחֵץ עַל הַיָּאֵר", וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, (מִשּׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָן, מִלְּמַד) שְׁיִרְדָה לְרַחֵץ מִגְּלוּלֵי בֵית אָבִיהַּ. "יִלְדָה"?! וְהֲאֵל רַבּוּי רַבִּיתִיהַּ! אֵלֹא לּוֹמַר לָךְ, שְׁכָל הַמְּגַדֵּל יִתּוֹם [וְיִתּוּמָה] בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלּוֹ יִלְדוּ. "יֶרֶד" - זֶה מִשָּׂה, וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ "יֶרֶד"? שְׁיִרְדָה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מִן בְּיָמָיו (וּבִשְׁבִילּוֹ). "גְדוֹר" - שְׁגֵדֵר פְּרָצוּתִיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. "חֶבֶר" - שְׁחֶבֶר אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים. "שׁוֹכוֹ" - שְׁנַעֲשָׂה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל כְּסִפְהַ. "יְקוּתִיאֵל" - שְׁקוּוּ יִשְׂרָאֵל (לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים) [לְאֵל] בְּיָמָיו. "זְנוּחַ" - שְׁהַזְנִיחַ עוֹנוֹתִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. "אָבִי", "אָבִי", "אָבִי" - אָב בְּחֻכְמָה, אָב בְּתוֹרָה, אָב בְּנְבִיאוֹת. "וְאֵלֶּה בְּנֵי בֵתִיהַּ בֵּת פְּרָעָה אֲשֶׁר לָקַח מֶרְדִּי", וְכִי "מֶרְדִּי" שְׁמוֹ?! וְהֲלֹא "כָּלֵב" שְׁמוֹ?! אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יְבֵא כָּלֵב שְׁמֶרְדִּי בְּעֶצֶת מְרַגְלִים, וַיִּשָּׂא בֵתִיהַּ בֵּת פְּרָעָה שְׁמֶרְדָה בְּגְלוּלֵי בֵית אָבִיהַּ. "אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם", אָמַר

רבא, שגלה מעצמו. "ויהי אומן את הדסה היא אסתר", קרי לה
 "אסתר", וקרי לה "הדסה"?! תניא, רבי מאיר אומר, "אסתר" שמה,
 ולמה נקרא שמה "הדסה"? על שם הצדיקים שנקראו הדסים, וכן
 הוא אומר, (זכריה א) "והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה", רבי
 יהודה אומר, "הדסה" שמה, ולמה נקרא שמה "אסתר"? מפני
 שהיתה מסתרת את דבריה. וכן הכתוב אומר, "אין אסתר מגדת
 מולדתה ואת עמה". רבי נחמיה אומר, "הדסה" שמה, ולמה נקרא
 שמה "אסתר"? שגוים (עובדי כוכבים) היו קורין אותה על שם
 "אסתהר". בן עזאי אומר, "אסתר" שמה, ולמה נקרא שמה
 "הדסה"? מפני שהיתה בינונית - לא ארכה ולא קצרה, אלא
 בינונית כהדס. רבי יהושע בן קרחה, אומר, אסתר ירקר קת היתה,
 וחוט של חסד משוך עליה. "כי אין לה אב ואם", (וכתיב), "ובמות
 אביה ואמה", למה לי? אמר רב (חסדא) [אחא], עברתה (אמה) - מת
 אביה, ילדתה (אמה) - מתה אמה. "לקחה מרדכי לו לבת" תנא (דבי
 [משום] רבי מאיר, אל תקרי "לבית", אלא "לבית", וכן הוא אומר,
 (שמואל ב יב) "ולרש אין כל, כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה.
 ויחיה, ותגדל עמו ועם בניו יחדו; מפתו תאכל ומכסו תשתה וביחיקו
 תשכב, ותהי לו כבת". משום ד"מפתו תאכל", "ותהי לו כבת"?!
 אלא "כבית", הכא נמי "לבית". "ואת שבע הנערות הראויות לתת
 לה". אמר רבא, מלמד שהיתה מונה בהן שבעת ימי שבת:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)